Датацентри, які не зникають у хмару:

навіщо бізнесу зберігати експертизу побудови локальної IT-інфраструктури

Про важливість побудови датацентрів, збереження інфраструктурного досвіду й знань та ризики тотального «виходу в хмару» ми поговорили з Денисом СЛЮСАРЧИКОМ — експертом у сфері системної інтеграції з понад 15-річним досвідом реалізації проєктів на ринках України, Центральної Азії та Європи.

У світі, де дедалі більше компаній переносить сервіси до хмари, може видатися, що тема власної IT-інфраструктури на другому плані. Хмарні рішення стали стандартом у багатьох галузях: вони гнучкі, масштабовані та зручні в адмініструванні. Проте водночас виникає стратегічне питання: наскільки безпечно для бізнесу повністю залежати від глобальних гравців? Чи можна довірити свої критично важливі процеси виключно зовнішнім провайдерам? І чи варто забувати про досвід, який десятиліттями формувався в галузі класичної системної інтеграції?

Сучасна IT-інфраструктура — це не протистояння хмари і традиційних датацентрів, а вміння будувати між ними правильний баланс. Тому сьогодні важливо говорити не лише про технології майбутнього, а й про досвід, який не можна втрачати. Про інженерну культуру, що формує основу цифрової стабільності.

Денис Слюсарчик спеціалізується на реалізації комплексних інженерних та IT-рішень для бізнесу й промислових підприємств. Його ключова сфера професійних знань — побудова датацентрів різного масштабу: від компактних серверних кімнат до високонадійних об'єктів, сертифікованих за стандартами Tier III Certification by Uptime Institute. У своїй практиці він очолював масштабні проєкти, керував мультидисциплінарними командами, взаємодіяв із провідними міжнародними вендорами та впроваджував сучасні технології в умовах, де від безперервності інфраструктури залежить стабільність бізнесу.

> *Я жодним чином не проти хмарних технологій. Це сучасно, зручно й справді відкриває нові можливості для бізнесу. Але, маючи понад 15 років досвіду у створенні класичних датацентрів, я впевнений: ці знання не можна втрачати. Власна інфраструктура — це про контроль, стабільність і цифрову безпеку. Її роль у майбутньому зміниться, але вона ніколи не зникне.*

Зарано ховати класичні датацентри

– Сьогодні більшість компаній активно переходять до хмарних рішень. Чому ви вважаєте, що тема класичних датацентрів не втрачає актуальності?

– Хмара справді стала синонімом гнучкості та швидкості. Вона дозволяє масштабувати ресурси, зменшити витрати на локальну підтримку, забезпечити доступність із будь-якої точки світу. Але з позиції системної інтеграції та довгострокового підходу я хочу наголосити: **бізнес не може повністю втрачати контроль над своєю інфраструктурою.**
Більшість хмарних рішень сьогодні зосереджені в руках кількох глобальних корпорацій — таких як Amazon Web Services (AWS), Microsoft Azure чи Google Cloud. І якщо в одного з таких гігантів зміниться політика, вартість послуг, технічна модель або ж з'являться нові геополітичні обмеження — це може миттєво вплинути на ваш бізнес, навіть якщо ви до цього не готові.
Класичні датацентри, побудовані підприємствами під себе, — це про незалежність і контроль. Це простір, де ви самостійно визначаєте рівень доступу, стандарти безпеки, маршрути зв'язку, резервування, масштабування. І головне — ви не покладаєтесь повністю на зовнішні політичні чи технічні рішення. Це означає: **стратегічні рішення залишаються у ваших руках**.

– Чи можна сказати, що класичні датацентри — це конкуренція хмарним рішенням?

– Я не ставлю їх у протиставлення. Навпаки — вважаю, що майбутнє за розумним співіснуванням. Є задачі, де хмара дійсно незамінна, але є й такі, де вона створює додаткові ризики або втрату гнучкості.
Наприклад, у проєктах, які ми реалізовували для великих промислових підприємств, не йшлося лише про зручність. Йшлося про безперервність технологічного процесу, який не може залежати від стабільності інтернету або політики зовнішнього провайдера. Там потрібна локальна обробка, фізичне резервування, власна серверна або датацентр.
Такі рішення — не архаїзм, а стратегічна інвестиція. І дуже важливо, щоб бізнес розумів: хмара — це інструмент, але не єдиний шлях. Мати

контроль над критичними даними і каналами — це елемент корпоративної безпеки, ігнорувати який — небезпечно.

– Як виглядає процес побудови сучасного датацентру? І з чого взагалі все починається?

– Створення датацентру починається не з обладнання, а з розуміння потреб бізнесу. Що саме потрібно зберігати, яка має бути швидкість доступу, рівень безпеки, резервування, можливість зростання в майбутньому. На цьому етапі ми формуємо основу — тобто все, на чому потім триматиметься технічне рішення.
Далі йде найважливіший етап — проєктування. Архітектурне, інженерне, IT-проєктування поєднується з вибором стандартів, зонуванням, енергетичним і комунікаційним плануванням. І вже після цього — реалізація: будівельно-монтажні роботи, інженерні системи, стійки, охолодження, мережі. Я мав можливість керувати повним циклом таких проєктів — від невеликих серверних приміщень до великих інфраструктурних об'єктів, сертифікованих за стандартами Tier III Certification by Uptime Institute. Один з таких проєктів ми реалізували для національного оператора в галузі нафтогазової промисловості Казахстану, де особливо високі вимоги до безперервної роботи, інформаційної безпеки та інженерної надійності.
Ми забезпечили безперебійну роботу 24/7 з повним резервуванням усіх систем, незалежними каналами зв'язку, пожежною сигналізацією та багаторівневим контролем доступу. Це були об'єкти, де не було місця помилкам. Усе мало працювати надійно — не тижнями, а роками.

Про роль керівника

– Які найчастіші помилки допускає бізнес під час створення або модернізації інфраструктури?

– Найпоширеніша помилка — недооцінка складності. Бізнес часто сприймає IT-інфраструктуру як допоміжний елемент, а не як критично важливу частину операційної стійкості.
Із цього випливають інші помилки:
- створення серверних без чіткої архітектури;
- відсутність проєктної документації;
- нехтування резервуванням;
- імпульсивна економія на ключових компонентах;
- залучення випадкових підрядників замість системних інтеграторів.

Ще одна важлива річ — відсутність команди або відповідального менеджера проєкту, який розуміє як технології, так і бізнес-мету. Інтеграція — це командна гра: архітектори, інженери, постачальники, технічний персонал мають працювати синхронно.
Мій досвід як керівника дозволяв бачити повну картину: не лише техніку, а й терміни, логістику, ризики, залежності. Впевнений, що інфраструктурний проєкт без управлінця — це завжди ризик втрат і затримок.

– Ви не лише технічний спеціаліст, а й керівник. Як ваша управлінська роль впливала на реалізацію проєктів?

– У системній інтеграції все вирішує координація. Найкраща технологія не дасть результату, якщо команда працює без єдиного бачення.
Я завжди був не просто інженером або консультантом, а менеджером, який розуміє, як зібрати команду, об'єднати професійні знання, розставити пріоритети, вкластися в терміни і не втратити якість.
Коли ти керуєш проєктом побудови датацентру, ти одночасно:
- погоджуєш технічні рішення з архітекторами та замовником;
- вирішуєш логістичні питання з постачальниками;
- координуєш роботу монтажників та інженерів;
- тримаєш контакт із вендорами, щоб отримати найкращі технології під завдання.

У мене були проєкти, де працювали команди з декількох країн. Успіх таких проєктів залежав не тільки від техніки, а й від управлінської культури, від того, наскільки ми всі могли працювати як одне ціле.

Нішевий, але вкрай важливий досвід

– Наскільки важливо сьогодні зберігати досвід побудови класичних датацентрів? І чи є він перспективним для молодих спеціалістів?

– Це питання стратегічне. Хмарні рішення справді витісняють багато класичних задач, але **повна відмова від локальної інфраструктури — це ілюзія безпеки.**
Ми маємо розуміти: у світі існують тисячі бізнесів, установ і критичних об'єктів, які не можуть дозволити собі повну залежність від зовнішнього провайдера. І саме для них потрібні фахівці, які вміють будувати, обслуговувати, модернізувати датацентри — люди, які не просто працюють за інструкцією, а розуміють логіку всієї системи.
Я бачу, що ця галузь — нішева, але надзвичайно цінна. Подібно до того, як залишаються затребуваними фахівці, які розуміють старі протоколи, мови чи підходи — так і в інфраструктурі завжди буде попит на тих, хто володіє унікальним досвідом.
Завдання мого покоління — не тільки будувати, але й передати ці знання молодшим, сформувати нову хвилю професіоналів, які зможуть поєднувати знання про класику з вимогами майбутнього.

– Отже, що б ви порадили бізнесу та молодим фахівцям у контексті розвитку інфраструктури?

– Найважливіше — бачити цілісну картину. Інфраструктура — це не просто кабелі, сервери чи стійки. Це середовище, в якому живе бізнес, і те, як це середовище організоване, визначає його стабільність, безпеку та майбутнє.
Хмарні рішення — чудовий інструмент. Я сам використовую їх у проєктах і бачу переваги. Але **власна інфраструктура, особливо у вигляді професійно спроєктованого та реалізованого датацентру, — це точка опори**, яка потрібна в моменти невизначеності. У цьому я переконаний як інженер, і як менеджер, який керував десятками проєктів у різних країнах.
Класичні датацентри не зникнуть. Їхня роль зміниться, але значення залишиться — як осередку контролю, надійності та професійної культури.
Для фахівців — це унікальна можливість розвиватися в ніші, де не так багато конкурентів, але дуже багато відповідальності. Для бізнесу — це шанс не тільки виживати, а впевнено планувати розвиток.